

प्रवेश सं०

०१

विषयः अमरशिल्प

क्रम सं०

१४०

नाम आज्ञाचारिणीयः (षडशीतिका)

ग्रन्थकार कौशिकदिक्षुः

पत्र सं० १-३

अक्षर सं० (पंक्तौ)

४०

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

११

श्लोक सं०

आकारः ९:६ X ३:९

लिपिः देना

आधारः क/१०

वि० विवरणम् अपूर्णः

मी० एस० यू० पो०--७७ एस० सी० डी०--१६५१--५० ०००

दि. १५/८/४.

12180



दि. १५८४

श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यां नमः (षडशीत्यारंभः॥) ३१७५



प्रहेकमपि वा शोचनं रपयामि इति ॥ एतन्मिस्वपरास्यास्यमिति भेदो न साधनः ॥ ५॥ ४ =

आश्ववि

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अनिकं विवाकानि संग्रहाय केवलं संग्रह्य कोशिकादिखोलिख्याशोचनिराय ॥ १॥ आ
शोचो द्विविधं प्राक्तं ज्ञानकर्म तत्केतवा ॥ अल्पं चेदधिकं चेतित सुनर्धिविधं स्मृतं ॥ २॥ पुत्रीस्तो गृहे गमनाते चा
ल्पं तु जातकं ॥ तद्व्यदधिकं जातं जाति मेदा नु तन्मते ॥ ३॥ आत्रिया चायं शिष्यस्त्रिग्वधुगोत्रे पुन्यन्तो सा
गोत्रनिर्देशं चात्यं मरुद्व्यत्तु पूर्ववत् ॥ ४॥ यावत्सूतकमस्त्वयामाता प्राक् स्नानः पिता ॥ अन्यथा तु स गोत्राणा
मस्त्वय संनसूतं वे ॥ ५॥ सूतकं तु त्रिधा भिन्नाया यत्पूर्वशानिर्गमः ॥ पूर्वप्यस्त्वयता पाति संचयस्तु पक्
क्षरां ॥ ६॥ पुत्रीस्तो पितु गृहे जाते पित्रोस्त्रिवासरं पष्ठमासि विनिव्याते प्रसूतिर्गमनिर्गमः ॥ ७॥ पंचमेना
सिषष्ठया पातः स्यादमनिर्गमः ॥ आचतुष्या तु गमस्य निर्गमः सावउच्यते ॥ चापंचने पंचषष्ठे षट्दिवसाः पा
तस्तर्का ॥ मातुरिष्टमनो व्येषापितुश्च त्रिदिनं सप्त ॥ ८॥ त्रिदिनं त्रिषु मासेषु चतुर्थं चतुर्दिने ॥ स्नायितु
मातुरे वयसान्नातीनां न वेपितुः ॥ ९॥ तामिकं न नतः पूर्वशिशोषे न तस्त्वतर्का ॥ मातुः परामितो न्नैवापितु
श्च त्रिदिनं सप्त ॥ १०॥ दशाहं द्वादशाहं च पञ्चमासमिति क्रतोर्द्वि ॥ ब्रह्मैवात्रियविद्वद्वज्रानां पुरास्त
तर्कं ॥ ११॥ विप्राणामेकरात्रं चतुर्दशैरात्रैः ॥ त्रिरात्रं चेदशाहं तदिनं मेदा न साधनं ॥ १२॥ शिन्नना

स्यनेचेदि

मृती ३

नैः ४

चरुधाधिषुमापुगमस्त्रिवासरं

सूतके मतं चेत्स्यान्त्यतके सूतं वेतथा ॥ मृतेन सूतकं गच्छन् मृते सूतं केन वा ॥ यावांशो वेसमुत्पले सूतं वेतु पद्यमवेत ॥ शावेन सममन्यत ॥ १॥

मेशिशोर्मस्यो मृतस्य प्रसवे पिचा ॥ मातुश्च गोत्रिणां चैव सर्वेषां पुरास्तर्कं ॥ १॥ स्तुतिमध्यं मृते बालेशा वंसघः
परा कृतं शावोदं प्यासमावापि स्तुतिः शावेन शुद्ध्यति ॥ १५॥ स्वभाववदुस्तुतिश्च मृतशावविशोधनी ॥ वदुस्तुत्य
दिनं यत्तु तस्वभाववदुच्यते ॥ १६॥ स्तुतिमध्यं यदुस्तुत्य मधिवास्तर्कं मयेत ॥ शावेन शुद्ध्यते स्तुतिर्न स्तुतिः
शावशोध्यनी ॥ १७॥ स्तुतिमध्यं यदुस्तुत्य पूर्वानधिकं मापतेत ॥ तत्र पूर्वैराशुद्धिस्वादधिकं तु स्वकालतः ॥
॥ १८॥ चारात्रिशेषे यशोचं पूर्वानधिकं मापतेत ॥ ३॥ द्विदिनं द्वयपूर्वोद्योगशेषदिनत्रये ॥ १९॥ इति सूतकप्र
करणं ॥ शोषेपितुष्वन्यूनं वा शावपूर्वैराशुद्ध्यति ॥ अधिकं तु स्वकाले न रात्रिषोषादि पूर्ववत् ॥ २०॥ पूर्वशोच
नयाशुद्धिः स्तुतिर्न स्तुतिर्न चेत्सा ॥ स्तुतिकामग्निर्दहत्यायेतं स्वचसुता नपि ॥ २१॥ पूर्वशाचापरणापि पि
त्रोः शावेन हीतरत् ॥ आशोचं शुद्धिमायाति नपि त्रैः शावमन्यतः ॥ २२॥ मात्राशोचस्य मध्यं वेत्तिता प्र
तत्त्वमृत्ति ॥ पितुर्मरणात्तरान्युचारादशरत्रकं ॥ २३॥ वित्राशोचमध्यं तु यदिमाता प्रमीयते ॥ दशाहं
पैतृकादूर्ध्वं मातृकैपक्षिणी मवेति ॥ २४॥ मृतं पतिमेतु ब्रह्मपत्नी चतुर्वर्त्तनं गता ॥ न तत्र पक्षिणी काया
पेटकादेव शुद्ध्यति ॥ २५॥ पुत्री उन्मोयाग्निदस्तस्यास्तावेदोऽशुचिस्तयोः ॥ तवश्चाहुंसपिंशो न सताप्यं स्वा
सहदयो ॥ २६॥ मनुः पित्रादिभिः कार्यं मत्रादिभिरथ स्त्रियाः ॥ सापसावातपसावानमेदुर्तिगोमिलः ॥ २७॥

विजामन्त्रादिमिथिल्याश्चानुस्त्रीभिरवतुनो दारुमेयदूरः स्यादित्तबोधायनोष्वीतु ॥ २५ ॥ एचकचितिसमाशेहल्लोचिह
 द्वास्त्रीयादिशतस्याएवमथाकालतस्तापिंश्रीतमाचरेत् ॥ २६ ॥ सुतेवित्रादिसापिंश्रीमानुः श्राद्ध एवमिथोप्रताहा
 दौतयामानुःपितामहादिभिः क्रिमादिः ॥ वित्रोत्तिष्ठतावतर्देशाहशेषतः शुचिः ॥ श्रवणादिदशाहोतमिति यत्
 दसोमन्तं ॥ ३१ ॥ श्रवणादिदशाहोतवदित्ते श्रवणोमन्तं पित्रोर्विषय एव स्यादस्यो विषयन्यथा ॥ ३२ ॥ मासत्रयत्रे
 रात्रस्यात्मामासेपक्षिणी तथा अहस्तुनवमादयोर्द्वैस्तानि न शुद्धाति ॥ ३३ ॥ शान्तिस्त्रेयराशेचंदशाहोतव
 दिष्टुते ॥ एकदेशादुद्वेष्टोक्तस्तत्तादेशांतरे शुचिः ॥ ३४ ॥ माघमेदोमहानुद्योयवधानमथादिगात्रिंशद्यो
 जनेतद्वर्वाप्रसेकदेशमेदकाः ॥ ३५ ॥ मानुः सपत्न्यामृतोयायावत्सर्वस्वसंयह ॥ एवमोत्तरसंपुत्रे स्यादपनीतोय
 दिस्तसौ ॥ ३६ ॥ यदि संपुपानीतश्चेन्निर्देशस्तानतः शुचिः ॥ सदेशशेषतः शुद्धिस्वदेशे लयकथ्यते ॥ ३७ ॥ यत्रो
 पनयतासु वैपुत्रः प्रेतसंस्थति आशौचोत्रविषयं त्रैतातापि त्रैतामनं द्य ॥ ३८ ॥ आदंतनन्तनः सद्य आचू
 नोक्षिकी स्मृता ॥ त्रिरात्रमात्रोतादेशादृष्टा रात्रमतः परं ॥ ३९ ॥ त्रिरात्रमुपनीते प्रागिति मेदस्तु गोत्रिणा चोक्तं
 न क्रियते यस्य स्वकाले न मृततावपि ॥ ४० ॥ चतुर्थवर्षमारभ्य गोत्रिणां त्रिदिनं स्मृतं ॥ द्वितीये प्रथमे वा चोक्तं
 दिस्तं मवत् ॥ ४१ ॥ चोक्तप्रति सर्वगोत्रिणां त्रिदिनं समं ॥ अथपुत्रीमृतो चैवं मानोपि त्रैस्त्रहं सदा ॥ ४२ ॥
 पितृवत्पत्न्यामवतायां मातृजं द्विजोत्तमसंवेत्तरेव्यतीतेषु त्रिरात्रमुचिर्भवत् ॥ ४३ ॥

अवस्थामेदमाश्रियोगोत्रिणां लयन्यास्मृतं ॥ आचोत्तरकरणसप्तसद्वर्धमहरेवतु ॥ ४३ ॥ चतुर्थवर्षमारभ्य चोक्तां भावेय
 रः स्मृता कन्याशोचं विवाहार्थं पितृगोत्रेन विद्यते ॥ ४४ ॥ विवाहोत्प्राप्तप्रीत्युत्तुत्रिपोरुपमिति स्थितिः ॥ इति वडुशोतो
 यत्र त्वादिताकन्यापितृगोत्रे प्रसीयते ॥ ४५ ॥ पित्रोस्त्रिदिनत्रयेषां चोत्तरसंपुराणतः पितृगहादतो न्यत्र यदियुत्री
 त्रसीयते ॥ ४६ ॥ पक्षिणीतत्र पित्रोः स्थानां लयमिति निश्चयः ॥ पुत्रीगोत्रे पत्न्या न्यत्र पितरो मृतो य दि ॥ ४७ ॥ पुत्र्यास्त्रि
 दिनमाशोचंदशाहोत्तरं मवेत् ॥ मगिनी निलये भ्राता मृतश्चेत्तत्कं तथा ॥ ४८ ॥ मगिनी स्त्रिदिनं श्रोतं ननु स्या
 द्मगिनी पतेः ॥ एवं भ्रातृगृहे यत्र मगिनी चेद्विपद्यते ॥ ४९ ॥ मानुस्त्रिदिनमाशोचं भ्रातरपत्न्या मृतं वदि ॥ अथा
 न्यत्र मृतो भ्राता मगिनी वा विपद्यते मगिनीः पक्षिणी तत्र भ्रातुश्चाशौचमिति स्थिते ॥ ५० ॥ एवं पित्रोर्न गिन्या ययेपि
 तामृतयोस्तथा ॥ ये मातामहयोश्चैव मगिनी तत्र नाश्रयो ॥ ५१ ॥ मानुः स्वपितृश्रावपत्न्यश्चैवं प्रजाश्रयोः ॥ मात
 रश्चेति सर्वेषां पक्षिणी स्वगृहे स्य ॥ ५२ ॥ श्वश्रुश्च पुत्रजामातृदोहि त्रयि पदि स्मृतं ॥ स्वगृहे त्रिदिनं तु त्र्येप
 क्षिण्येव परत्र तु ॥ ५३ ॥ मातो मृतं च तत्पत्न्या चाद्ये यत्रिंशो सती ॥ त्रिदिनं त्रिसप्तमप्येकवारः सन्निधौ स्य ॥ ५४ ॥
 गुरुशिष्यसहाध्यायौ मित्रश्रोत्रियनिर्गन्ता दूरं रूपक्षिणीनो वै संपोनी श्रोत्रिये स्य ॥ ५५ ॥ अन्नमाशोचिताम
 अंस्तद्वह्निवसेद्यदि असौ गोत्रपितृदुत्रैः सममाशोचमागमयेत् ॥ ५६ ॥ असौ गोत्रपित्रे तं सहयेद्यः कथंच

यतः पञ्चमि संज्ञा न विच्छेदः सत्त्वस्थः तमारम्भातिताः सप्तपुराणः सविताः ३३ धर्मसमानेदकारतिस्त्वस्य सारः ३४

न। स चापि गोत्रिभिस्तुल्यमाशोची मुनिभिः स्मृतः ॥ ५७ ॥ अंतर्दशहेतुहेतुशेषतः शुचयोऽखिलाः बहिर्दशहेतुहेतुदाहादि
त्रिदिनं समं ॥ ५८ ॥ आशोचग्रहाभावेऽतीनां त्रिदिनं समं आग्रहत्रिदिनं कर्तुरन्येषां तु न विद्यते ॥ ५९ ॥ आशोच
स्य ग्रहोपेक्षा पूर्वनाभूत्तु गोत्रिणां अनेकांशं तत्रायेतुदाहादि त्रिदिनं समं ॥ ६० ॥ आग्रहो हि तां तु नैतत्स्यात्कर्तुरस्ति
तथापि च कर्त्तव्यं नयः पूर्वग्रहे पूर्णमुदीरितं ॥ ६१ ॥ निमित्तेन तत्त्वज्ञानं यस्तु आशोचग्रहः स्मृतः तत्तिलोदकदान
दित्वा ह स्पृशकं हेतुत्वं ॥ ६२ ॥ होमादिप्रतिषेधश्च जलं चेति फलं देयं तच्चैकेनापि नित्येन ज्ञानं तद्गृह्यते ॥ ६३ ॥
उत्तमाधमसौ पित्र्ये जने न मरणोपि च उत्तमाशोचमाने यत्तावदेव दयोरपि ॥ ६४ ॥ अन्तराधमं श्रद्धास्तुषोऽशादुत्तरात्परं ॥ ६५ ॥
सप्तमि गच्छेच्च मासाष्टमि वांधवाः ॥ ६६ ॥ स्वाभि शोचं न दासाद्याः स्पृश्यामासात्तु कर्मसु योग्याः स्युर्मासतोदासी स्तुता
चेत्स्पृश्यामासात् ॥ ६७ ॥ अनुलोमाश्रितायास्तु भाययाः प्रसवे मृतौ ॥ पुत्रस्यानौरसस्यापि सप्तमी त्रिदिनाश्च ॥ ६८ ॥ अ
न्यत्र तु दिनादन्यपूर्वपत्न्या दिनत्रयात् ॥ वैजिकोदमिसंबंधादनुसंध्यादध्वंजं ॥ ६९ ॥ अन्यपूर्वाय संक्रान्तिदिनाश्च
रिष्यते तास्त्रेयानन्यपूर्वा सुपंचा होमिर्विशुध्यति ॥ ७० ॥ अश्वचीनां नराणां तु दद्यात्पुण्यं शुचीनि तु तस्मान्नान्यपि वा
प्यानि शुचीनामिति निश्चयः ॥ ७१ ॥ इससवरांशौ च ॥ हीराज्यदधितक्रांतु तिलपुष्पकलमुडं ॥ शकं काष्ठौषधं मूलं माध
व्यास्त्याम्यनुसया ॥ ७२ ॥ संसर्गाद्यस्य चाशोचं यस्याति क्रांतकालजे तदीयस्य पदार्थस्य ताशोचं विद्यते क्वचित् ॥ ७३ ॥ वा
नप्रस्थयति ब्रह्मचारिणः शुचयः सदा ॥ इतरेपि सप्तारब्धप्रयोगाः शुचयः सदा ॥ ७४ ॥ स्मृतकात्मा क्स्वमास्वमने काहेतु
व्यभिचारदहीमेन ॥ सोऽप्यतः ॥ अहं ॥ तुरित्त्या ॥ क्षाणे ॥ ७५ ॥ एवं गोत्रेऽपि विधेयं कर्त्तव्यं ॥
निषेधातिशयः सर्वेदादेः ॥ अथ ॥ नमः ॥

